

คำกริยา

โดย คุณครู พ็รยา ปัดทอง

คือ คำที่แสดงอาการ สภาพ หรือการกระทำของหามหรือสรรพหาม
เพื่อให้รู้ว่าทำอะไรหรืออยู่ในสภาพใด แบ่งเป็น ๕ ชนิด คือ

- ๑. อกรรมกริยา
- ๒. สกรรมกริยา
- ๓. วิกตรรถกริยา
- ๔. กริยาหุเคราะห์
- ๕. กริยาสภาวะมาลา

๑. อกรรณกริยา

คือ คำกริยาที่**ไม่ต้องมีกรรมมารับ** มีความสมบูรณ์ในตัวเอง เช่น

▶ หมาเห่า

▶ ฟ้าแลบ

๒. สภกธรมกรรียภ

คือ คํากรรียภที่ตออง^๑ม็กรธรมมรร็บ จัองจะได้ไจคความที่สมบรูณั เช่ห

▶ ธอกั^๑หกัวยเต็ยว

▶ เขาขายของเก๋า

๓. จิกตรรกกริยา

คือ คำกริยาที่ต้องมีคำห้ามหรือคำสรรพนามมาเป็นส่วหเติมเต็ม
ต่อท้ายจึงจะได้ใจความสมบูรณ์ มักมีคำว่า **เป็น เหมือน คล้าย เท่า**

คือ **ดู** ฯลฯ **เช่น**

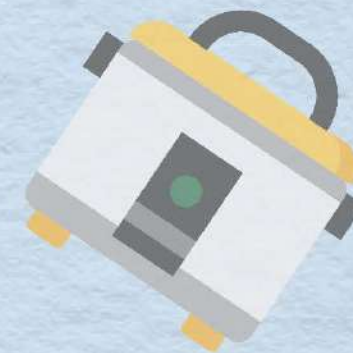
แม่เป็นพยาบาล

เขาตัวเท่าฉัน

๔. กริยาอนุเคราะห์^๕

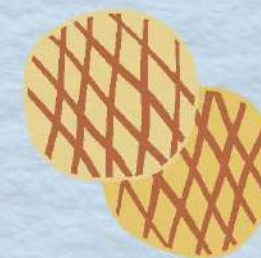
คือ คำกริยาที่ใช้ประกอบกริยาหลัก เพื่อให้มีความหมายชัดเจนขึ้น
มักมีคำว่า จะ กำลัง อาจ สามารถ ห่า ห่าจะ ควร ฯลฯ เช่น

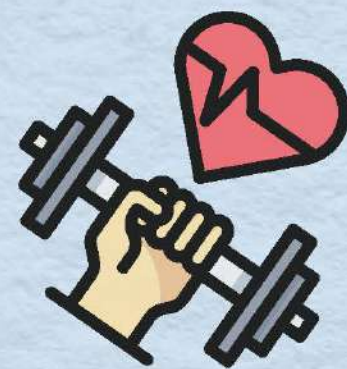
▶ พีกำลังหุงข้าว

▶ เาอาจตายถ้ากินสิ่งนี้

๕. กริยาสภาวะมาลา

คือ คำกริยาที่ทำหน้าที่คล้ายกับคำห้าม อาจเป็นประธาน เป็กรรรม
หรือบทขยายของประโยคก็ได้ เช่น

แม่ชอบออกกำลังกาย

